



18/12/2015

Recull de Premsa



Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso
INTELLIGENCE TO SHINE

INDEX

PREMSA

2

INTERNET

29



Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

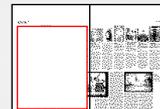
Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
18/12/15	L'APROPIACIÓ D'IMATGES COM A SÍMPTOMA / Diari de Girona	6	2
18/12/15	L'ÚLTIMA ENVESTIDA AL DUOPOLI / Ara	8	1
18/12/15	INTERNET REVOLUCIONA LA RÀDIO / La Vanguardia.cat -Viure a Bcn	9	2
18/12/15	VÍCTOR URRUTIA VENDE SU PARTICIPACIÓN DEL 10,1% EN VOCENTO POR 17,1 MILLONES / El Economista	11	1
18/12/15	YA NO TIENE SENTIDO PROHIBIR LA DIFUSIÓN DE ENCUESTAS / El Mundo	12	1
18/12/15	INVERSIÓN & FINANZAS.C CUMPLE MIL NÚMEROS / Abc	13	1
18/12/15	COMPROMISO DE LOS MEDIOS DE PRISA EN LA LUCHA CONTRA EL CAMBIO CLIMÁTICO / El País	14	1
18/12/15	AGRAMUNT HOMENATJA JOSEP BERTRAN AMB TRETS DE LA SEVA PRÒPIA TRAJECTÒRIA / Segre -Urgell-Segarra	15	1
18/12/15	LA GENERALITAT SITUA EL CONSORCI HOSPITALARI DE VIC EN ELS PRIMERS LLOCS DE TRANSPARÈNCIA / EI 9 nou (Ed. Osona i Ripollès)	16	1
18/12/15	BALEARS TELEVISIVA EN CATALÀ / La Vanguardia.cat -Viure a Bcn	17	1
18/12/15	UNS 7.500 SUPORTS A JOSEP PÀMIES PEL VETO' A LA MARATÓ / Segre	18	1
18/12/15	LA RÀDIO A LA TELE / Segre	19	1
18/12/15	LA LFP ABRE UN SEGUNDO PLAZO DE OFERTAS PARA LOS PARTIDOS EN ABIERTO / Abc	20	1
18/12/15	RECHAZADO POR SEGUNDA VEZ UN RECURSO DEL PSOE CONTRA TVE / Abc	21	1
18/12/15	LA JUNTA ELECTORAL RECHAZA DE NUEVO UN RECURSO DEL PSOE CONTRA TVE / La Razón	22	1
17/12/15	PERIODISME I ÈTICA AMB ANNA CRISTETO / La Comarca d'Olot	23	1
18/12/15	VÍCTOR URRUTIA VENDE SU 10,1% EN VOCENTO / Expansión	24	1
18/12/15	LA JUNTA ELECTORAL DIU QUE TVE COMPLEIX AMB EL PLURALISME / El Periódico de Catalunya (Ed. Català)	25	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
18/12/15	TDT CANAL 33, SUPER3 I 3/24 TORNEN A LES BALEARS / Segre	26	1
18/12/15	VÍCTOR URRUTIA SALE DEL CAPITAL DE VOCENTO / El País	27	1
18/12/15	EL SUPER3, EL 33 EL GOVERN BALEAR DEL PSM I MÉS HA IMPULSAT LA I EL 3/24 TORNEN COL-LABORACIÓ ENTRE LA CCMA I IB3: EL CANAL 3/24, EL 33 I A LES ILLES EL SUPER3 ES TORNEN A VEURE A LES BALEARS. L'A / Ara	28	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ



**JORDI MESTRE**

► **Casa de Cultura de Girona.** Plaça de l'Hospital, 6. **Del 21 de novembre al 19 de desembre.** De dimarts a dissabte de 13 a 21h.

■ «En el món immediat tot pot ser discernit, centralment i senzillament, sense disseccions científiques ni digestions artístiques, sinó intentant, amb la totalitat de la consciència, percebre-ho tal i com és. [...] Per això la càmera —conclou James Agee a *Elogiemos*— em sembla, després de la consciència sense ajudes i sense armes, l'instrument central del nostre temps». Ni més ni menys: la lliçó d'Evans i Agee (amb la pertinent i lògica distància entre ells) reverbera amb força en el viatge que el fotògraf Jordi Mestre i el periodista Xavier Martí van realitzar, l'any 1983, amb l'objectiu de fer

visible la immigració que creuava Catalunya per anar a treballar al territori francès. Es tractava d'un encàrrec que va ser portat a terme, com deïem, amb encomiable diligència i professionalitat, dues virtuts ben visibles en una galeria de perfils humans increïblement suggeridora i, encara més, perfecte per il·lustrar la memòria social i política d'una època, malgrat tot, d'optimisme contingut. Més enllà de l'origen de les imatges, el que resta és una exposició modelica en molts sentits: finals dels setanta i principis dels vuitanta van ser uns anys prodigiosos on la confiança en el progrés era quelcom tant segur com que la transició aconseguiria suturar les ferides del franquisme. La llum que Mestre sap capturar en la mirada dels personatges anònims que apareixen a les seves imatges ho certifica amb escreix. | **E. CAMPS**

**PEP CAMPS**

► **Divinum (Restaurant).** Carrer Albereda, 7. **A partir del 16 de novembre.** Horaris: www.divinum.cat

■ Un dels grans descobriments de la cuina contemporània (aquesta cuina que, sense ser art, comparteix amb els nombrosos preocupacions) és el «menú degustació». Es tracta, com tothom sap, d'un catàleg de possibilitats culinàries desplegat en el temps que acaba convertint el comensal en una mena de jutge gastronòmic. La fórmula serveix d'excusa a Pep Camps per presentar una variada selecció dels seus treballs: l'exposició, en aquest sentit i sense tenir caràcter retrospectiu, permet fer una aproximació molt ajustada a un dels artistes gironins més coherents i fidels a la pintura. | **E. CAMPS**

**ARMEN GRYGOROV**

► **Casa de Cultura Les Bernardes, Salt.** Carrer Major, 172. **Fins el 30 de desembre.** De dilluns a divendres de 10 a 13h i de 16 a 22h.

■ Armen Grygorov (Khàrkiv, 1986) fa només un parell d'anys que viu a Girona, lluny de la seva Ucraïna natal. Arquitecte de formació, confessa que li agrada poc sortir de casa: prefeix viure en les seves pintures, imatges per a històries que encara no s'han escrit. I és que, en darrera instància, el seu univers només pot existir gràcies a la imaginació desbordada d'algú que ha crescut enmig del guirigall iconogràfic postmodern: justament per això podem identificar-nos amb els seus treballs, ja que, un cop globalitzades, les seves icones són tan sagrades com els grafitis que pal·lien la grisor dels murs. | **E. CAMPS**

**XAVIER PERICH**

► **Casa de Cultura Les Bernardes, Salt.** Carrer Major, 172. **Fins el 31 de desembre.** De dilluns a divendres de 10 a 13h i de 16 a 22h.

■ En paraules de Xavier Perich: «Un mínuscul forat d'agulla com objectiu, una lluna reciclada o una caixa de fusta com a càmera, un paper fotogràfic sensible o un tros de pel·lícula, i la paciència de llargues exposicions de segons, minuts o hores, que fan que ens plantejem que és el que volem fotografiar i no disparar compulsivament. I, finalment, la màgia del revelat, l'olor a químics, llums vermells i l'emoció per veure que apareix». El resultat, finalment, recupera aquella naturalesa espectral que tenien els primers daguerrotips: la plata i el mercuri s'alliaven per capturar un retall de món. | **E. CAMPS**

**COL·LECTIVA**

► **Art en Brut, Girona.** Carrer Cort Reial, 3. **Permanent.** Inauguració divendres 23 d'octubre a les 21h.

■ L'Espai Art en Brut celebra el seu primer aniversari a Girona ratificant el seu full de ruta inicial, és a dir, el que aposta per explotar des de diferents perspectives el terreny de l'art: «La idea —segons els seus responsables— és crear el focus d'atenció en les exposicions col·lectives i, en aquest sentit, poder gaudir també d'obra de col·leccions particulars». Actualment s'exposen els treballs de Pau Morales, Torner de Semir i Pia Crozet que, de manera temporal, s'afegeixen a l'oferta «gràfica» d'autors de primer nivell com ara Picasso, Dalí, Tharrats o Clavé entre molts altres. | **E. CAMPS**

MUSEU DE L'EMPORDÀ I MUME ► MONIKA ANSELMENT EXPOSA A FIGUERES I A LA JONQUERA.

L'apropiació d'imatges com a símptoma

MONIKA ANSELMENT

► **Museu de l'Empordà, Figueres.** Rambla, 2. **Fins el 10 de gener.** De dimarts a dissabte d'11 a 19h.
► **MUME, La Jonquera.** Carrer Major, 43-47. **Fins el 31 de gener.** De dimarts a dissabte de 10 a 18h.

EUDALD CAMPS

■ Passen els anys i la grandesa d'Agnès Varda segueix augmentant, i no només gràcies a les seves pel·lícules (en especial les que opten pel format documental) sinó a la multitud d'experiments visuals i narratius que, en el seu moment, sovint van ser percebuts com una raresa de naturalesa gairebé excèntrica. Com a representant paradigmàtic d'aquest darrer grup més «experimental», segueix reverberant amb força el mític *Une minute pour une image*, una experiència de 1983 emesa a FR3 que, com el seu nom indica, consistia en projectar ininterrompudament durant un minut una

mateixa imatge per la pantalla de la televisió. Varda, a més, acompanyava l'inquietant estatisme de la fotografia/fotograma amb un seguit de comentaris en off de personalitats procedents dels àmbits més diversos, des d'escriptors com Eugène Ionesco o Marguerite Duras, passant per crítics d'art com Pierre Schneider, fins a l'anònim flequer, taxista o home de negocis de torn. Rosalind Krauss —en un text sobre el simulacre fotogràfic— feia notar que, rere l'experiment de Varda, s'amagava una concepció eminentment sociològica del fet artístic que implicaria, també, la creença que és justament des de la sociologia des d'on es podrà construir un discurs amb cert sentit sobre la pràctica fotogràfica. Encara avui, un dels teòrics més genuïns d'aquesta actitud a la recerca del marc social és el filòsof Pierre Bourdieu, autor —enguany ha fet mig segle— del conegut assaig *La fotografia. Un art intermediari*; «intermedi», des d'un punt de vista estètic, en la mesura que no és ni bo ni dolent,

sinó equidistant i, més encara, «intermedi» perquè se situa a mig camí entre l'alta cultura i l'esdeveniment més vulgar. En relació a l'anàlisi de Bourdieu, tanmateix, sembla que allò realment substancial per a Varda seria el públic «intermedi» al qual va anar majoritàriament dirigida la seva proposta: una classe mitja que era i és l'autèntica massa receptora, precisament, dels mass media i, també, una classe mitja que és la que conforma els grans corrents de pensament que esdevindran, mercès al miracle democràtic, els vots que perpetuaran les bondats del sistema neoliberal en qüestió. A grans trets, aquest podria ser un possible punt de partida pels treballs que l'artista Monika Anselment ve realitzant al llarg dels darrers vint anys.

Sigui com sigui, del minut per una imatge de Varda s'ha passat a l'estatització definitiva del fotograma. En primer lloc, és clar que Anselment parteix d'una estratègia de dislocació perceptiva: la velocitat mediàti-



ca —calculada ni més ni menys que per deixar el rastre que convingui— és deliberadament substituïda per la seva negació, és a dir, pel fragment o l'àtom visual que, en la seva duració, n'és la matèria primera. El resultat, com era d'esperar, són unes instantànies robades —l'autora parla de reciclatge— que operen com a poderosos delatres en un doble sentit: ens parlen d'un espectacle absolutament dirigit, autèntica apologia de la supremacia tècnica i moral d'occident que amaga sense embuts tot allò



LES BERNARDES

MANEL BAYO

► Casa de Cultura Les Bernardes, Salt. Carrer Major, 172. **Fins el 31 de desembre.** De dilluns a divendres de 10 a 13h i de 16 a 22h. Festius tancat.

■ Res millor que la sobrietat del llenguatge periodístic per situar l'origen de la història: «Una forta explosió produïda per una fuita de gas va causar ahir al matí importants danys materials en un habitatge del carrer Torres i Bages de Salt». Així relatava la periodista Susanna Oliveira els fets esdevinguts la matinada del 7 d'abril de 1990 a la residència dels Bayo Rigau, uns fets, tanmateix, que reverberarien més enllà de l'eixordador moment concret en forma de feixuc desenrutar i pacient reconstrucció. De fet, el darrer capítol de la història l'acaba d'escriure Manel

Bayo 25 anys després en forma d'exposició-homenatge: a Les Bernardes l'artista recrea, en forma d'instal·lació, l'episodi concret a través de fragments dispersos que vindrien a ser les unitat mínimes de sentit a partir de les quals s'articula un llenguatge essencialment privat. Amb tot, és important no confondre «privadesa» amb «hermetisme»: la proposta de Bayo parteix de la naturalesa privada de l'espai domèstic i de la singularitat de tots i cadascun dels elements que la conformen (començant per les quatre parets i acabant per la rajola penjada a la paret amb el canònic «Déu vos guard») per després, amb vocació d'obertura, permetre a l'espectador ser còmplice d'una modalitat d'arqueologia on la realitat i el desig es confonen gràcies a la doble activitat de la memòria, és a dir, la constructora i l'erosiva. | **E. CAMPS**



ORLAN

► Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona. Rambla i Capella St Nicolau **Fins el 31 de gener.** De dimarts a divendres de 10 a 14h i de 16 a 18h. Dissabtes de 10 a 14h i de 16 a 20h. Festius de 10 a 14h.

■ Impossible definir una artista que ha consagrat la seva existència a desmentir totes les definicions assumides per una societat enemiga dels dissidents. D'entrada, ORLAN demana que el seu nom s'escriuï tot amb majúscules perquè no vol «dissoldre's en la línia». De fet, hom no crea un personatge d'aquesta complexitat per fer-lo passar desapercebut: «Respectar-se és el primer pas per aconseguir que se't prenguin seriosament. El meu cos és part de la meua obra. Per això he sigut la primera en convertir la cirurgia en un mitjà artístic». | **E. CAMPS**



MONIKA ANSELM

► Museu de l'Empordà, Figueres. Rambla, 2. **Fins el 10 de gener.** De dimarts a dissabte d'11 a 19h.
► MUME, La Jonquera. Carrer Major, 43-47. **Fins el 31 de gener.** De dimarts a dissabte de 10 a 18h.

■ El fet que el gruix de les obres presentades tingui com a base imatges captades fotogràficament de la televisió o d'internet, vinculades a conflictes bèl·lics, desplaçaments de població, situacions d'exili i d'immigració, fa que l'exposició d'Anselment acabi essent, en darrera instància, una reflexió crítica sobre la veracitat dels mitjans i, per extensió, sobre les diferents modalitats de consum d'informació visual que tots practiquem. | **E. CAMPS**



COL-LECTIVA

► Espai d'Art Acentmètrèsducentredumonde, Perpinyà. Avda. de la Grande Bretagne, 3. **Fins el 20 de desembre.** Tots els dies de 15 a 19h. Festius obert.

■ Gràcies a la seva coherència i determinació (paraules que fa goig poder escriure, encara que només sigui de tant en tant), el centre d'art contemporani de Perpinyà Acentmètrèsducentredumonde torna a regalar-nos una magnífica exposició de pintura que reindeix en la fórmula de sempre, és a dir, la que aposta pel sentit comú sensorial educat al llarg de temps. Hi ha obres de Pat Andrea, Gaseem Hajizade, Haxel Pahlavi, Simon Pasiëka, Jean Philippe Paty, Nazanin Pouyandeh, Léopold Rabus, Brann Renaud i Jérôme Zonder. | **E. CAMPS**



QUIM DOMENE

► Espai de l'Associació d'Amics del Md'A, Girona. Carrer Ciutadans, 18. **De l'1 al 31 de desembre.** De dilluns a divendres de 16,30 a 20h.

■ Quim Domene, autor de l'obra seriada del 2015 dels Amics del Museu d'Art, presenta *Planeta K*, un conjunt de peces realitzades al llarg de l'any passat sobre l'univers de l'escriptor Franz Kafka. De fet, i més enllà de l'homenatge al geni literari, destaca la continuïtat del projecte Cartes a Kurt Schwitters on s'ha d'incloure aquests treballs ara exposats. És a dir: des de l'any 2005, Quim Domene (Olot, 1948) realitza de manera intermitent sobre cartons recuperats d'un vell arxivi fabril caigut en desús un viatge imaginari a través de les fil·lies i fòbies personals (emmarcades per fil·lies i fòbies col·lectives) | **E. CAMPS**



ANSELM

pectador reconeix com a més «autèntica» i més «plena de significat» una fotografia quasi indesxifrable obtinguda amb un telèfon mòbil infiltrat enmig d'una turba linxadora (només cal pensar en les darreres imatges obtingudes de Gadafi) que no pas la «pietà» —per citar un cas ben il·lustratiu— amb la que Samuel Aranda va guanyar el World Press Photo l'any 2011: mentre que la primera imatge era anònima, caòtica, poc nítida, aliena a qualsevol criteri compositiu formal que en limités la immediatesa o el caràcter furtiu, la segona, la «pietà» d'Aranda, extreia la seva efectivitat visual d'uns codis perfectament definits, com a mínim, des del renaixement, i d'una pulcritud compositiva que contrastava poderosament amb el relat escabros que l'acompanyava a tall de justificació. Amb tot, i centrant-nos en els treballs d'Anselment, la pregunta que qualsevol espectador pot fer-se davant de les imatges i dels diferents materials que en modifiquen i n'amplien el significat és: Per què l'artista ha «vist» més coses que jo? L'equació és senzilla. Una cosa pot ser invisible per dos motius bàsics: perquè no la podem veure o perquè no la volem veure. Sartre, al seu magnífic assaig *L'imaginari* —psicologia fenomenològica de la percepció— establí tres tipus de consciències mitjançant les quals ens pot ser donat un mateix objecte: concebre, percebre i imaginar. O, dit d'una altra manera: un objecte pot romandre invisible si la nostra consciència no el pot concebre, si no

aliè al poderós discurs oficial; però les imatges fotogràfiques resultants, com assenyala la mateixa artista, també participen —són culpables— de la fascinació per allò que podríem anomenar «estètica del conflicte». No és difícil imaginar analogies pictòriques quan es contempla la sorprenent «coherència» cromàtica i formal que caracteritza cada tipologia o família d'imatges. L'invent, de fet, tampoc és nou. Justament per això qualsevol es-



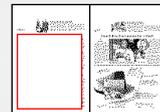
ANSELM

Apropiació d'imatges

◀ El punt de partida pels treballs d'Anselment són imatges extretes de diferents mitjans de comunicació.

el pot percebre o, fins i tot, si és incaapaç d'imaginar-lo (el nucli del problema rau, segons el filòsof francès, en la radical diferència entre pensament i percepció: «mai no podrem percebre un pensament ni pensar una percepció [...] l'un, saber conscient d'ell mateix, que es col·loca d'un cop al centre de l'objecte; l'altre, unitat sintètica d'una multiplicitat d'aparences, que fa lentament el seu aprenentatge»). Per entendre'ns: qualsevol proposta artística que vulgui parlar de la invisibilitat —al cap i a la fi això és el que fa Anselment: en cas contrari, quin sentit tindria tot plegat?—, haurà de tenir en compte que la (in)visibilitat és un

concepte indestruïble de la consciència humana i de les seves limitacions, no només perceptives sinó especialment gnoseològiques. No podem aprendre d'una imatge, conclou Sartre, sinó el que ja sabem. Justament per això hom no pot deixar de tenir la sensació que la majoria de propostes artístiques decididament «sociològiques» no només arriben tard sinó que van a remolc d'una societat que ja fa temps que viu en les imatges. La democratització radical que possibilita la xarxa i l'actualització en temps real dels seus continguts fan que l'art, com la política, arribi tard: la societat intermèdia sempre va un pas per endavant.



L'última investida al duopoli

L'entrada de nous agents a la TDT i l'expansió de Movistar+ poden sotragar l'estatu quo televisiu

Anàlisi

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

El duopoli televisiu és una fórmula habitual a Europa, però en el cas d'Espanya s'hi ha arribat d'una manera traumàtica –amb fusions que eren, en realitat, absorcions en tota regla– i la seva consolidació és encara tendra. Per això la concessió recent de llicències de TDT, sumada a l'afany expansionista de Telefónica en el camp del pagament, fa témer l'aparició d'esquerdes en l'estructura actual, en la qual Mediaset i Atresmedia controlen quasi el 60% de l'audiència (i amb això acaparen prop del 90% del pastís publicitari).

Movistar+ és qui planteja el primer pols, ja que Telefónica ha anunciat la posada en marxa d'una televisió generalista en aquesta plataforma de pagament. La nova oferta

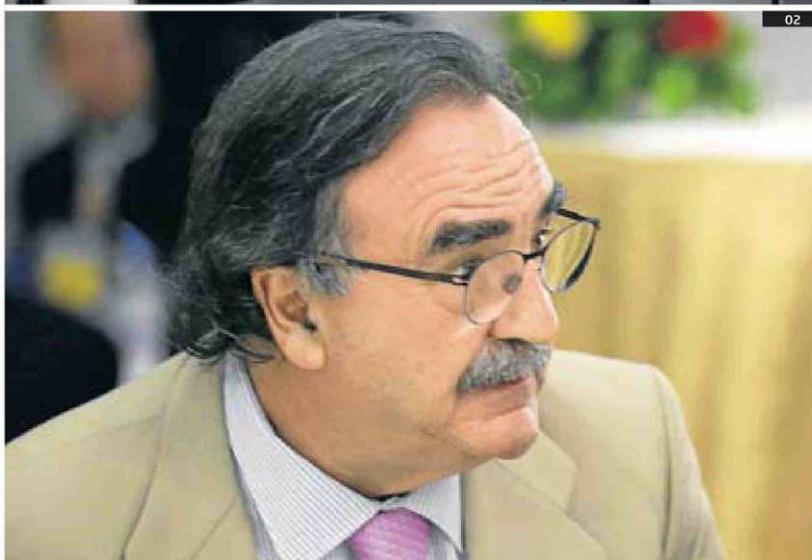
Estratègia

Telefónica vol arrossegar públic generalista cap a la televisió de pagament

tindrà el singular nom de #0 i començarà a emetre a principis d'any. De moment, funcionarà només cinc hores al dia: les corresponents al *prime time* i les hores posteriors.

L'operació suposa l'actualització del reimpuls de l'antic Canal+. Després de la fusió entre Digital+ i Movistar, el canal pioner del pagament a Espanya ha quedat desvestit dels continguts més *premium*, que s'han recol·locat als canals específics de cada gènere, siguin de cinema, de sèries o d'esports. Ara, #0 intentarà estructurar alguns dels programes que han quedat, com ara la tertúlia humorística *Ilustres ignorantes*, amb Javier Coronas, Pepe Colubi i Javier Cansado, o lluirà algunes de les cares conegudes de la vella cadena, com Michael Robinson, Paolo Maldini o José Antonio Ponseti. Però, sobretot, adoptarà una política de fitxatges per incorporar alguns dels formats que triomfen a la televisió en obert, per escombrar-los cap a la televisió de pagament, emulant la tendència que han imposat els últims anys amb els esports i les sèries punteres.

"La televisió de pagament no està ben estructurada a Espanya", as-



senyalen fonts de Movistar+ a l'ARA, en referència a la baixa penetració d'aquesta modalitat, en comparació amb la resta d'Europa. "Així que amb aquest canal volem consolidar la categoria. Que sigui una targeta de presentació de la televisió de qualitat i que això permeti ampliar el públic que decideix pagar per veure televisió, a canvi de continguts punteres".

Entre els noms nous que tindrà la nova graella hi ha el d'Andreu Buenafuente, que fa uns mesos va liquidar la seva col·laboració amb Atres-

media. El locutor, que feia un *late show* a La Sexta –un canal que el maltractava programant-lo sovint a altes hores de la matinada– ara s'empeçarà un programa similar per a #0, acompanyat per Berto Romero i David Broncano amb el títol de *Late motiv*. Hi haurà també espai per a la ficció espanyola. En concret, Eva Hache, Gonzalo de Castro Quim Gutiérrez i Hugo Silva adaptaran al gust espanyol la sèrie *Web therapy* –protagonitzada als EUA per l'ex-*Friends* Lisa Kudrow (Phoebe)–. Altres noms de l'ecosis-

01. Andreu Buenafuente ha fitxat per Movistar+. ARA
02. Blas Herrero, de Kiss FM. EFE

tema de Canal+ que participaran a #0 són els periodistes Iñaki Gabilondo i Jon Sistiaga. I l'últim fitxatge anunciat és significatiu, ja que prové del duopoli, com Buenafuente: es tracta de la presentadora Raquel Sánchez Silva, que havia condiscut *realities* com *Pekín Express* o *Supervivientes*.

El canal ha llançat de moment un *teaser* en vídeo en el qual tira la canya al públic jove, urbà i de classe mitjana i alta. La nota de premsa és tota una declaració d'amor als *millennials*: "El nostre públic és el més ampli possible, el que pugui connectar-nos amb més persones, el que pugui donar-nos més fans, més *likes*, el que multipliqui la nostra comunitat".

Les noves TDT

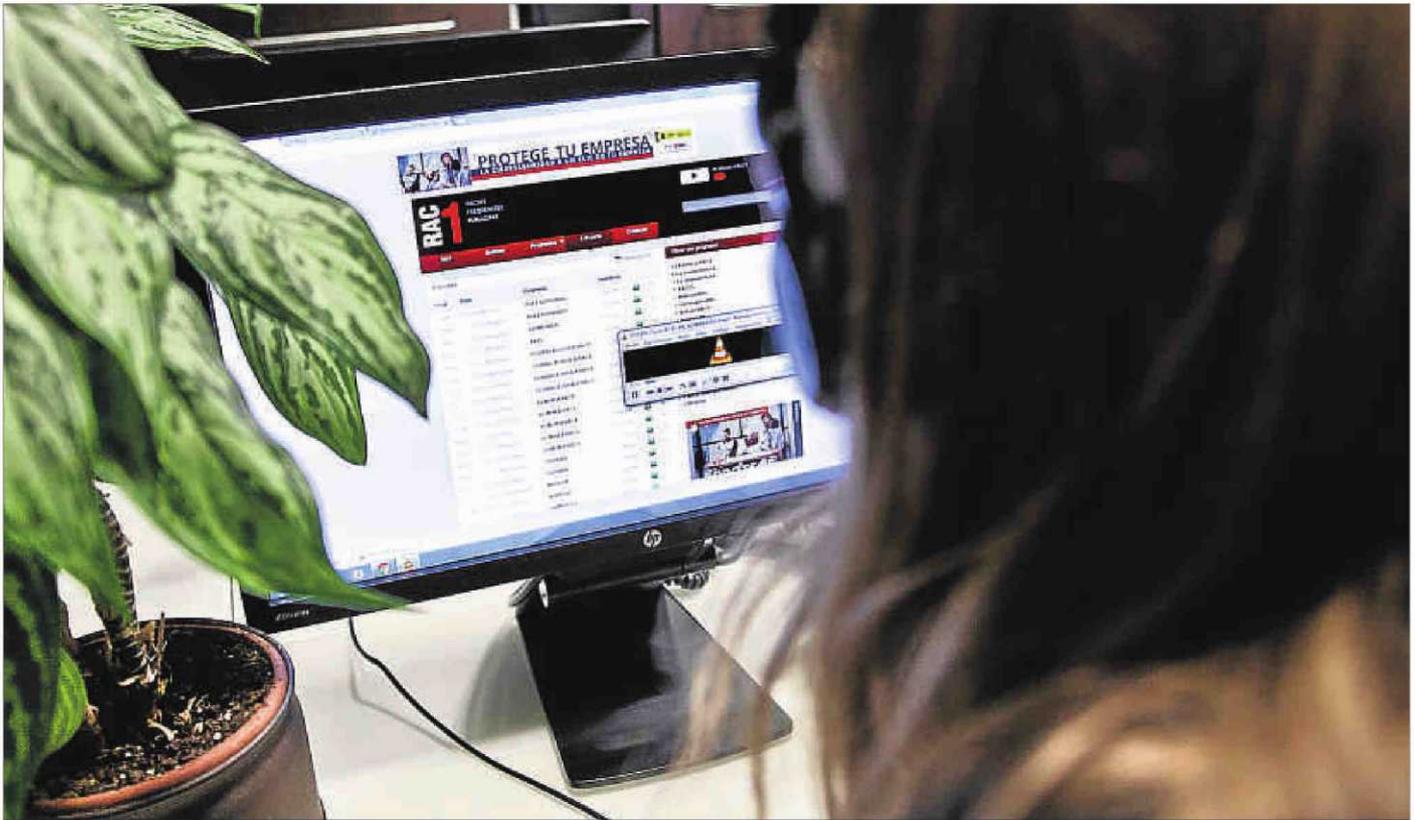
Qui també ha anunciat que vol fer televisió generalista –per tant, susceptible de fer trontollar el duopoli– és el grup Secuoya. Guanyador d'una llicència de TDT en l'últim concurs convocat pel govern cen-

Previsions

Secuoya estudia aterrar en el sector de la mà d'importants inversors mexicans

tral, la productora vol ampliar la cartera de productes i ha ofert entre 40 i 50 milions d'euros per comprar dues de les freqüències que actualment explota Unedisa, l'empresa editora d'*El Mundo*. El fet de sortir amb tres canals implica posar sobre la taula una inversió important si s'aspira a aconseguir una audiència no residual. De moment, el grup ha explicat que el seu primer canal s'adreçarà a un públic familiar (i, per tant, ampli i intergeneracional). Diversos mitjans apunten que aquest desembarcament en el món de l'antena Secuoya el podria fer sota els auspicis d'un inversor estranger, concretament mexicà.

I, finalment, queda l'enigma de Kiss FM. Tot i haver guanyat una llicència, encara no ha transcendit què pensa fer aquesta emissora musical de ràdio i si el canal en serà l'extensió o bé entrarà en aigües generalistes. L'empresari que hi ha al darrere de Kiss, Blas Herrero, té en tot cas un cert múscul financer: va guanyar 211 milions d'euros a Atresmedia –propietària també d'Onda Cero– per un incompliment de contracte. —



RAC1 és l'emissora més escoltada a internet entre les 12 i les 14 hores, i entre les 16 i les 21 hores

La difusió d'aquest mitjà en xarxa propicia noves formes i conductes que trenquen esquemes clàssics de consum; RAC1 n'és un clar exemple

Internet revoluciona la ràdio

SALVADOR ENGUIX
València

Ja no estem lligats ni als horaris ni als espais". Carles Miró, responsable d'internet de RAC1, resumeix així la revolució que s'està produint en el consum i, per tant, en la producció, de continguts radiofònics. La xarxa, malgrat que en ocasions és vista amb recel pels mitjans tradicionals, actua de forma contrària: s'ha convertit en un potent aliat. Els dispositius mòbils com els *smartphones*, gràcies als quals es pot escoltar ràdio en qualsevol lloc; els podcasts, que permeten la redifusió de continguts al gust del consumidor, o la capacitat de poder oferir en streaming els programes són alguns dels nous recursos que ofe-

reix internet. N'hi ha més. Potser això explica, segons subratlla José Andrés Gabardo, director tècnic de l'Estudi General de Mitjans (EGM), que internet sigui ja el segon canal preferit per escoltar ràdio. Les dades són conclouents: entre l'octubre i el novembre del 2015 hi va haver a Espanya 24 milions d'oients, 22 milions a través d'FM, 1,3 milions a internet, 878.000 en ona mitjana i 387.000 en televisió digital terrestre, la TDT.

Es tracta, a més, d'una revolució que beneficia, especialment, l'emissores que, com RAC1, van néixer amb vocació de navegar amb èxit al nou canal. "Des del primer moment van entendre que tenien en contra l'handicap de les antenes de difusió del senyal i van apostar

per internet i especialment a les xarxes socials; crec que mai no van arribar a pensar en l'encert d'aquella aposta". Qui ho diu és Xavi Aymerich, periodista i enginyer de Telecomunicacions

La xarxa permet expandir continguts més enllà de l'FM i l'ona mitjana amb els dispositius mòbils

que treballa a *El món a RAC1*. Aymerich subratlla les enormes possibilitats que internet i les noves aplicacions adaptades ofereixen als consumidors. "Ja no necessito estar pendent d'una

emissió; ja puc gestionar la meua ràdio a la carta, quan jo vulgui, rebre la informació que necessito, serveis de manera programada, interactuar amb els presentadors, etcètera".

Carles Miró subratlla l'èxit dels podcasts de RAC1: 4,3 milions descarregats mensualment. "Hem apostat per la distribució de podcasts a les xarxes socials, que són l'hàbitat natural dels nostres oients." I afegeix també l'èxit dels *uWhisp*, eina desenvolupada a Barcelona per compartir àudio a les xarxes. "Permeten que els nostres oients puguin escoltar els seus podcasts preferits sense moure's dels seus timelines de Twitter o Facebook".

La tendència, per tant, suposa una nova manera de consumir i nova manera de produir contin-



guts. Carles Miró posa com a exemple que fa tres anys l'RAC1 va apostar per distribuir-ne els "essencials". Es tracta de peces de menys de tres minuts de durada ben posicionades en la *home* (pàgina de portada) de l'emissora i preparats per distribuir-se en xarxes socials oferint un resum del millor de la programació.

És només un dels molts exemples. "Com més possibilitats oferim als oients, més consum de ràdio hi haurà". Potser això ha ajudat que RAC1 sigui l'emissora més escoltada entre les 12 i les 14 hores, i entre les 16 i les 21 hores.

No obstant això, encara queden barreres per superar. Armand Balsebre, catedràtic de Comunicació Audiovisual i Publici-

RAC1 distribueix cada mes 4,3 milions de podcasts i obté la complicitat de les xarxes socials

tat de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), és una autoritat internacional en la investigació de la ràdio, i els seus llibres són manuals de totes les universitats espanyoles. Critica la barrera que suposa per a l'èxit de la ràdio a internet la mala qualitat del so als dispositius mòbils. "Les empreses han pensat en la imatge, no en el so", acaba.

Carles Miró hi afegeix un altre problema: la limitació en gigabytes que imposen les operadores d'internet. "Una vegada es popularitzin les tarifes planes reals, podrem augmentar la qualitat de l'àudio a internet i, lògicament, el consum de ràdio en línia".

Eduard Pujol, director de RAC1, valora que el matrimoni entre ràdio i tecnologia "ens permet ara arribar on no havíem somiat mai". "Escoltem la ràdio en situacions i en llocs que fins fa poc eren inimaginables. Per això, ara hi ha més gent que mai escoltant la ràdio -explica-. Ja no estem segrestats pel directe i per la cobertura; el podcast i l'streaming del directe són una autèntica revolució". A Eduard Pujol no li agrada parlar d'"edat d'or de la ràdio". Però conclou que "la ràdio avui és més flexible, àgil i pròxima" gràcies a internet. Les dades ofertes i les tendències contrastades avalen aquesta hipòtesi del director de RAC1.●



Víctor Urrutia vende su participación del 10,1% en Vocento por 17,1 millones

El empresario abandona completamente la compañía en la que entró en 1990

Eva Díaz MADRID.

El propietario de Compañía Vinícola del Norte de España (CVNE) y una de las grandes fortunas del país, Víctor Urrutia Vallejo, vendió ayer su participación en Vocento, que supone el 10,1 por ciento de la compañía, por 17,1 millones de euros, según informó la Comisión Nacional del Mercado de Valores (CNMV). Urrutia se desvincula así de la firma editora del periódico *Abc*, de la que ya dejó su cargo dentro del consejo de administración en el año 2012.

Urrutia Vallejo tenía 12,6 millones de acciones a través de la constructora cántabra Lima. El representante de la sociedad, que actualmente ocupa el cargo de vicepresidente y consejero de Vocento, es el hijo menor del empresario, Juan Urrutia Ybarra. Su salida del consejo de administración podría ser inmediata, tras la operación de venta de las acciones, según informan desde Vocento.

La CNMV informó de la colocación acelerada entre "inversores cualificados nacionales e internacionales" del paquete de acciones, mientras que desde la compañía aseguran que no se puede saber

los empresarios más ricos del país con una fortuna estimada, según la revista *Forbes*, en 400 millones de euros.

Vocento, por su parte, ha conseguido reducir las pérdidas un 70

por ciento en los tres primeros trimestres de 2015 hasta tener un resultado neto negativo de 2,7 millones de euros. Los ingresos del grupo cayeron un 5,7 por ciento respecto al mismo periodo del año

anterior, posicionándose en los 341 millones de euros. La compañía alcanzó el pasado mes de noviembre un acuerdo con el Grupo Zeta para comercializar conjuntamente sus suplementos de fin de semana.



El empresario Víctor Urrutia. EE

Una sociedad de Urrutia ocupa actualmente la vicepresidencia de la editoria de 'Abc'

quién está detrás. Víctor Urrutia, que llegó al consejo de administración de Vocento en 1990 como vocal, elevó su participación hasta el 10,1 por ciento en abril de 2008, mes en el que adquirió el 3,51 por ciento de la empresa. El paquete de 12,6 millones de acciones que acumuló la familia ese año estaba valorado en 151,9 millones de euros. El precio de la acción de Vocento se enmarcaba entonces en los 12,03 euros, mientras que ayer se vendió por 1,35 euros la acción.

Crítico con la gestión

El presidente de Compañía Vinícola del Norte de España dejó el consejo de Vocento en 2012, en plena crisis económica, tras criticar duramente la gestión del grupo y pedir cambios en el consejo de administración. Un año después también abandonó la vicepresidencia de Iberdrola y su cargo como consejero de Barclays. Con 73 años, Urrutia Vallejo está considerado uno de



Ya no tiene sentido prohibir la difusión de encuestas

'EL PERIÒDIC d'Andorra' está difundiendo esta semana encuestas sobre la intención de voto del próximo domingo que se transmiten inmediatamente en España a través de las redes sociales. Cada día, a los pocos minutos, su contenido se tuita por miles de personas, en la absurda forma de comportamiento de los precios de determinados productos de la cesta de la compra: agua (azul), fresa (rojo), berenjena (morado) y naranja, los colores de los partidos.

La legislación electoral establece en nuestro país que queda prohibido difundir sondeos cinco días antes de la fecha de los comicios, por lo que ningún medio puede hacerse eco o reproducir esos datos del periódico andorrano. Pero en internet circulan precios de productos. La intención de los legisladores cuando se aprobó la norma era

proteger al ciudadano para permitirle decidir con el máximo de autonomía de conciencia, sin dejar-se influir por esos sondeos, en muchos casos interesados y muy poco fiables. Esta prohibición podía tener sentido hace un par de décadas, cuando no existían internet ni las redes sociales. Pero ahora ha dejado de ser viable puesto que resulta imposible evitar que esos sondeos se difundan a través de los diferentes soportes electrónicos y tengan una circulación masiva.

Quienes emiten los resultados de las encuestas lo hacen desde el exterior y, por tanto, los tribunales no pueden actuar contra ellos. Y tampoco puede entablar acciones contra los miles de ciudadanos que los transmiten por la red en el ejercicio de su libertad de comunicación.

Contra lo que sucede en España, hay países que no ponen ninguna restricción a la divulgación de encuestas como es el caso de EEUU y Gran Bretaña, donde el asunto queda sometido a la autorregulación profesional. Pero en Europa hay numerosas naciones que fijan limitaciones temporales por ley como Francia, Alemania, Grecia o Italia. Tanto uno como otro modelo tienen ventajas e inconvenientes, pero lo que resulta absurdo es

mantener una prohibición que puede ser fácilmente vulnerada por los últimos avances de la tecnología. Los periódicos no pueden imprimir esas encuestas ni los medios audiovisuales informar sobre ellas, pero nada impide a los ciudadanos utilizar Twitter o Facebook para que millones de personas tengan acceso a los datos.

Por tanto, lo más sensato es cambiar la ley y eliminar las restricciones para que estas encuestas se puedan difundir sin incurrir en responsabilidad alguna. De hecho y como es tradicional, los grandes partidos encargan estos días sondeos a las empresas especializadas para poder evaluar y corregir sus estrategias. Lo que sucede es que son manejados con cautela y sólo llegan a un reducido grupo de políticos y periodistas, que cuentan con esa información privilegiada.

No tiene sentido mantener una prohibición que al final no es respetada ni justificable en un mundo en el que internet permiten transmitir la información de forma instantánea. Bastaría tal vez que los medios pactasen una autorregulación o que la prohibición se limitara a la jornada de reflexión, que sí tiene sentido mantener si se optara por cambiar la ley o el sistema electoral.



E. AGUDO

Inversión & Finanzas.com entregó ayer en ABC los premios con motivo del número mil de su revista. El presidente del Grupo Vocento, Santiago Bergareche, y el consejero delegado, Luis Enríquez, posan junto a los premiados. De izda. a dcha.: Didier Turpin, consejero delegado de Amundi Iberia; Rami Aboukahir, «country head» de Santander; el profesor Juan Velarde; Florentino Pérez, presidente de ACS; Cristina de Parías, directora de BBVA España; Miguel Ángel Luna, director de banca de clientes de Popular y, Alberto López, director general de MicroBank (La Caixa)



Compromiso de los medios de PRISA en la lucha contra el cambio climático

EL PAÍS. **Madrid**
 A lo largo de 2015, PRISA, grupo editor de EL PAÍS, ha querido tener un papel activo en la defensa del medio ambiente y ha apoyado numerosas iniciativas encaminadas a concienciar y movilizar a la sociedad ante los retos que plantea el cambio climático, el mayor desafío al que se enfrenta la sociedad contemporánea.

Como grupo de comunicación y educación, PRISA ha decidido poner al servicio de la co-

munidad global la capacidad de prescripción y difusión de sus medios, que, a través de sus contenidos y actividades, pretende actuar de altavoz para movilizar a la sociedad a realizar y reclamar acciones concretas contra el cambio climático.

El grupo ha participado, por séptimo año consecutivo, en *La hora del planeta* del Fondo Mundial para la Conservación de la Naturaleza (WWF), el mayor movimiento global en defensa del medio ambiente; así como en

su campaña #NiUnGradoMás, para solicitar a los Gobiernos una apuesta firme por las energías renovables. PRISA se sumó a la iniciativa *Un millón de compromisos por el clima*, promovida por el Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente y ECODES, cuyo documento final fue presentado por España como aportación a la cumbre sobre cambio climático COP21 de París. También ha impulsado diversos debates sobre el tema como el de la inaugura-

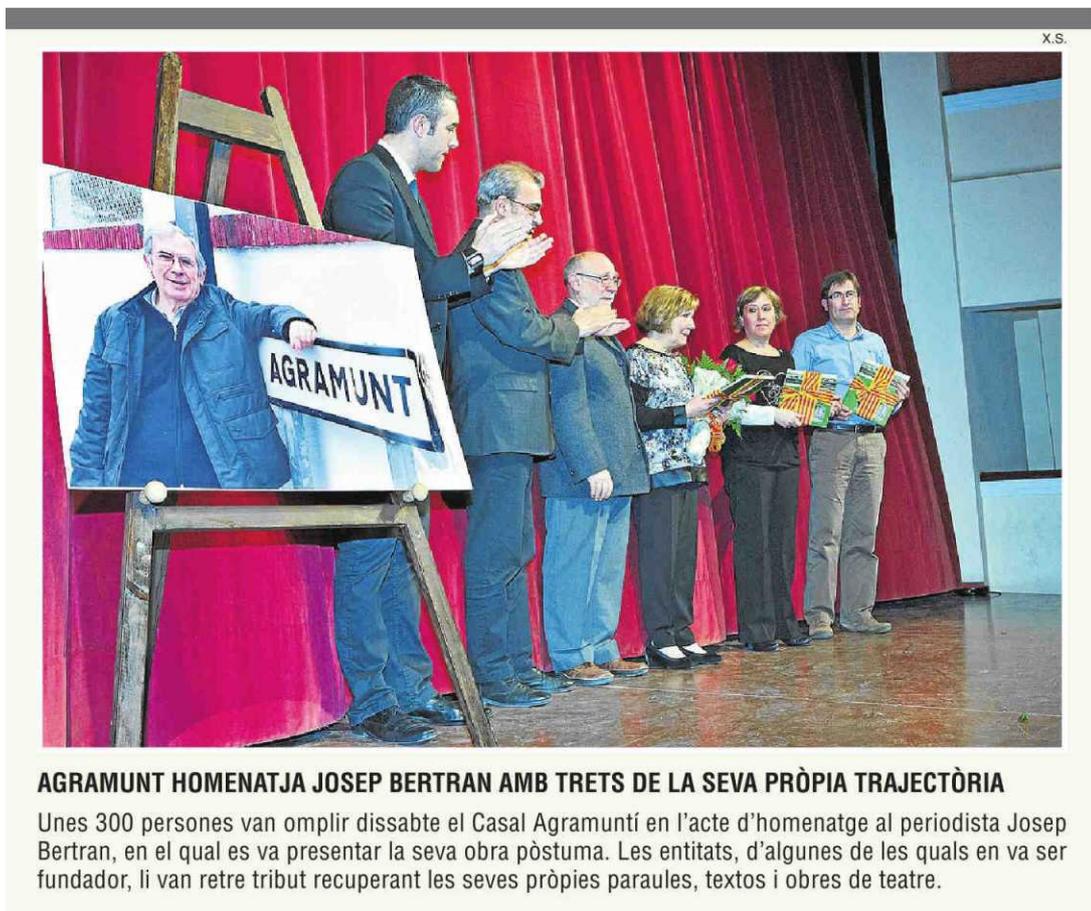
ción de la X Edición del Hay Festival de Segovia, con un encuentro sobre cambio climático organizado por el diario EL PAÍS que contó con numerosos expertos; y el foro ES+debate, en colaboración con la Red Española del Pacto Mundial, con dos debates

EL PAÍS, junto a otros 25 diarios de todo el mundo, lideró el pasado mes de mayo la alianza Red de Editores sobre el Clima, creando por primera vez un sistema de intercambio gratuito de artículos relacionados

con el cambio climático para colaborar en su cobertura, orientado a mejorar la información sobre este problema ante la recientemente celebrada COP21.

Cinco Días ha participado en la publicación del suplemento especial *Cambio climático* en colaboración con una red de diarios económicos de todo el mundo, y durante todo el año publica el suplemento mensual *Entorno*, que cubre todo tipo de información medioambiental.

La cadena SER emitió durante el verano la serie de cuatro programas especiales *Cambio climático, la última oportunidad*. Los fines de semana, *Visión semanal*, en *A Vivir que son dos días*, conecta con la actualidad en clave social.



AGRAMUNT HOMENATJA JOSEP BERTRAN AMB TRES DE LA SEVA PRÒPIA TRAJECTÒRIA

Unes 300 persones van omplir dissabte el Casal Agramuntí en l'acte d'homenatge al periodista Josep Bertran, en el qual es va presentar la seva obra pòstuma. Les entitats, d'algunes de les quals en va ser fundador, li van retre tribut recuperant les seves pròpies paraules, textos i obres de teatre.



La Generalitat situa el Consorci Hospitalari de Vic en els primers llocs de transparència

Vic

EL 9 NOU

El Consorci Hospitalari de Vic és l'entitat de salut que més i millor compleix amb els requisits de la Llei 19/2014 de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, segons es desprèn de l'informe que ha elaborat la Comissió del Sector Públic a partir dels portals de la transparència i les pàgines web de les entitats de titularitat pública de la Generalitat.

El rànquing l'encapçala la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, seguida del Consorci Administració Oberta de Catalunya; en tercer lloc, hi figura l'Agència Tributària de Catalunya i en quarta posició, el Consorci Hospitalari de Vic, seguit de Ferrocarrils de la Generalitat. El següent centre de salut del rànquing és la Corporació Sanitària Parc Taulí de Sabadell, en vuitè lloc.

L'informe, que és el primer de la sèrie d'avaluacions anuals que durà a terme la Generalitat, avalua la disponibilitat i qualitat de la informació sobre 24 requisits clau de publicitat activa i més d'un centenar d'indicadors específics, a més d'altres aspectes com que la informació sigui homogènia, pertinent, fiable i actualitzada. La gestió econòmica, comptable, pressupostària i patrimonial; els contractes i convenis subscrits, l'estructura organitzativa, els llocs de treball i la retribució dels professionals i directius, les convocatòries o les subvencions i ajuts públics, són els principals àmbits d'interès en què se centra l'estudi.

La Llei de Transparència va entrar en vigor l'1 de juliol de 2015 i és d'aplicació per a tots els organismes públics i les societats, fundacions i entitats participades per la Generalitat.



Balears recupera l'oferta televisiva en català

DAVID GILABERT

Palma

La presència del català als televisors de les Balears continua recuperant terreny a tota velocitat i, en pocs dies, els espectadors de les illes han vist com la raquítica oferta en llengua pròpia s'ha multiplicat. Primer amb la reposició de pel·lícules doblades a IB3 i, des d'ahir, amb el restabliment dels canals 33, Super3 i el 3/24. Tots van deixar de sintonitzar-se el març passat com a conseqüència de l'entrada en vigor de l'anomenat dividend digital. Un ajust tècnic que el govern del PP va aprofitar per impedir la seva recepció malgrat que hi havia la possibilitat de continuar amb les emissions.

De fet, la restitució del senyal ha estat possible gràcies a la voluntat del nou Govern balear i a la redistribució dels canals que emeten a través d'un multiplex de titularitat autonòmica. Això no suposarà, segons l'Executiu, una minva en la qualitat de les emissions de la televisió autonòmica, IB3, com apuntaven des del PP. En aquest sentit, el vicepresident del Govern, Biel Barceló, va recordar ahir que els ciutadans de les Balears "podran tornar a gaudir d'una oferta televisiva equilibrada, que havia quedat molt descompensada perquè l'anterior govern balear no hi havia mostrat cap interès".

Després d'aquest primer pas, ara la idea és recuperar la programació convencional de TV3,

Restablerta l'emissió del 33, Super3 i 3/24 que el PP va tallar durant la legislatura passada

encara que això, reconeixen des de l'executiu, serà més complex. En aquests moments a les Illes arriba el senyal del canal internacional, que emet una programació sense els continguts que generen algun tipus de drets. Amb tot, Esperança Camps, consellera de Cultura, ha destacat que "la restitució de les emissions dels canals de la CCMA és una manera d'anar completant l'ecosistema comunicatiu en català a les Illes Balears i una manera de continuar normalitzant les relacions institucionals amb Catalunya, que mai no haurien d'haver estat trencades". Als nous canals s'hi afegeix la recuperació del català en algunes de les pel·lícules emeses per la televisió autonòmica. En accedir al càrrec, el nou director general, Andreu Manresa, va programar l'emissió de diversos films a IB3.●



SALUT POLÈMICA

Uns 7.500 suports a Josep Pàmies pel 'veto' a La Marató

REDACCIÓ

| BALAGUER | Prop de 7.500 persones han firmat la petició "Volem que a La Marató de TV3 sobre la diabetis i l'obesitat es doni la veu a Josep Pàmies i a l'associació Dolça Revolució". S'ha de recordar que La Marató es va celebrar diumenge passat i l'horticultor de Balaguer no hi va participar. Impulsada a través de la plataforma digital Change.org i amb l'objectiu de fer arribar la queixa a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) i al defensor de l'Audiència de la CCMA, Pàmies i l'associació afirmen que "és una vergonya que una televisió pública pugui ser tan parcial en temes de salut", i afegeixen que "com poden dir que la diabetis de moment és incurable, si amb la diabetis tipus 2 estem farts de demostrar el contrari des de Dolça Revolució".

Pàmies va assegurar ahir



Josep Pàmies.

que no entén que "ens demanin opinió sobre la diabetis, ens gravin i després no sortim en emissió". L'horticultor, que també està imputat per conrear marihuana amb finalitats medicinals, va afirmar que "el veto fa anys que dura i, per exemple, hem estat vetats en tres ocasions per participar a La Marató".

L'ecologista va afegir que "és evident que hi ha interessos comercials i publicitaris darrere d'això".



JOSÉ CARLOS MIRANDA

boig per tu

La ràdio a la tele

■ 8TV, aprofitant la sinergia de la seua fusió empresarial amb Mediaset, ha marcat un gol per tot l'escaire a l'aconseguir els drets d'emissió per a Catalunya del Mundialet de futbol. Era la cirereta que li faltava al pastís amb què pretén assaltar, una vegada per sempre, el liderat televisiu català en detriment de TV3.

Va fer el debut amb la primera de les semifinals i ahir, al tall del migdia, va passar la prova del cotó amb el partit del Barça i haurà de ratificar la bona impressió causada diumenge en la finalíssima davant dels argentins del River Plate.

8TV ha apostat fort en el tema. Fins i tot ha recuperat per al món del futbol ni més ni menys que Alfons Arús en uns especials postpartit en els quals no s'ha escatimat mitjans, ni tertulians, ni personal. Tanma-



La cara de Joan Maria Pou.

teix, es podria fer una reflexió. Per als comentaris televisius ha utilitzat els excel·lents serveis de l'equip futbolístic de RAC-1, l'emissora del grup Godó, encapçalat per Joan Maria Pou. No ho van fer malament. Són boníssims, però ràdio i televisió no són la mateixa cosa.



LIGA DE FÚTBOL

La LFP abre un segundo plazo de ofertas para los partidos en abierto

EFE MADRID

La Liga de Fútbol Profesional (LFP) anunció ayer que abre un segundo plazo, hasta el próximo día 22, para presentar ofertas para retransmitir los partidos en abierto de la Liga y la Copa del Rey. En total, son cuatro lotes para las tres próximas temporadas. En su comunicado, la LFP explicó que no han sido adjudicados debido a que ninguna de las ofertas recibidas el pasado día 15 «alcanzó su respectivo precio de reserva individual».

El nuevo plazo se cerrará a las 16.00 horas del martes 22 de diciembre. Los lotes pendientes de adjudicación son el 1 (el partido de Primera en abierto que no seleccione Movistar+), el 2 (los partidos de Copa del Rey), el 3 (resúmenes en abierto) y el 4 (seis partidos de segunda división en abierto).

Para la adjudicación de estos lotes, anuncia la Liga, es necesario que las ofertas alcancen el llamado precio de reserva individual. La LFP también recuerda el lote 3, correspondiente a los resúmenes en abierto, ha pasado a ser independiente y en exclusiva, fuera del Lote 5. Este último ha sido adjudicado a Canal+ e incluye el partido en exclusiva de primera selección (normalmente del Real Madrid o Barcelona) y un partido de Segunda.



JUNTA ELECTORAL CENTRAL

Rechazado por segunda vez un recurso del PSOE contra TVE

S. T. MADRID

Por segunda vez en quince días, la Junta Electoral Central rechazó ayer un recurso del PSOE que cuestionaba el cumplimiento de TVE con los principios de pluralismo y proporcionalidad. La queja socialista se basaba en que los servicios informativos daban un tratamiento de preferencia al Gobierno. El nuevo fallo de la JEC, según informa la corporación pública, certifica que las informaciones emitidas sobre el ejecutivo eran «noticias de interés nacional y no de carácter partidista o electoral».

«Todas las denuncias del PSOE se basaron en informes del Consejo de Informativos de TVE, con lo que las denuncias de este órgano de control también han sido descalificadas por el tribunal electoral», añaden desde TVE.

Desde la convocatoria formal de las elecciones generales del pasado 26 de octubre, los servicios informativos de la cadena aseguran haber cumplido con los principios de pluralismo y neutralidad, al igual que en anteriores procesos celebrados a lo largo de 2015: elecciones andaluzas, autonómicas y municipales y elecciones al Parlamento de Cataluña. En todas estas convocatorias, la JEC no encontró nada reprochable», presumen en TVE.



LA JUNTA ELECTORAL RECHAZA DE NUEVO UN RECURSO DEL PSOE CONTRA TVE

Por *Diana PUCHE* - Madrid

Por segunda vez en quince días el tribunal electoral –máximo órgano de la administración electoral– ha desestimado un recurso del PSOE contra TVE, donde se cuestionaba que la cadena pública no cumple con los principios de pluralismo y proporcionalidad. Las denuncias del partido socialista se basaban en informes del Consejo de Informativos de TVE. En ellos se decía que los servicios informativos del ente daban un trato de preferencia al actual gobierno. Los datos aportados por la cadena demuestran que las informaciones emitidas eran noticias de interés general y que no tenían un carácter partidista o electoral de fondo.

El 3 de diciembre la Junta Electoral reconocía que «se han producido noticias relevantes que hacen que resulte razonable considerar que RTVE haya otorgado un particular protagonismo al Gobierno, dadas las funciones constitucionales que le corresponden». Desde la convocatoria formal de las elecciones generales el pasado 26 de octubre, los servicios informativos de TVE cumplen con los principios de pluralismo político y social, de igualdad, de proporcionalidad y neutralidad informativa recogidos en la Constitución, tal y como hizo en otros procesos celebrados en 2015: elecciones andaluzas, autonómicas y municipales, y elecciones al Parlamento de Cataluña.



L'acte va tenir lloc a la sala d'actes de l'Arxiu Comarcal de la Garrotxa

Periodisme i ètica amb Anna Cristeto

El passat dissabte, IDESGA va organitzar una xerrada-coloqui a càrrec de la periodista i delegada d'Europa Press a Catalunya, Anna Cristeto, sota el títol "Periodisme i ètica: no tot s'hi val".



Víctor Urrutia vende su 10,1% en Vocento

Expansión. Madrid

Víctor Urrutia Vallejo y Lima, presidente de la Compañía Vinícola del Norte (CVNE), ha vendido el paquete de 12,67 millones de acciones que posee en Vocento, grupo editor del diario *ABC*, equivalentes al 10,14% del capital, por 17,11 millones de euros.

La venta de títulos se ha llevado a cabo entre inversores cualificados mediante una colocación acelerada a un precio de 1,35 euros por acción, según ha informado Vocento a la CNMV, lo que supone un descuento del 6,9% con respecto al cierre de ayer en Bol-

sa del grupo de medios de comunicación.

Según los registros de la CNMV, Víctor Urrutia tenía una participación del 0,36% en Vocento de forma directa y un 9,78% de forma indirecta, a través de la sociedad Lima, de la que el empresario es socio de control y que está representada en el consejo de Vocento por su hijo, Juan Urrutia.

Víctor Urrutia fue vicepresidente de Iberdrola y consejero de Barclays y de Vocento antes de que su hijo asumiera la representación en el consejo del grupo editor de *ABC*.



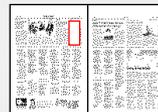
POLÈMICA POLÍTICA

La Junta Electoral diu que TVE compleix amb el pluralisme

|| EL PERIÓDICO
MADRID

Per segona vegada en 15 dies, la Junta Electoral Central (JEC) ha donat la raó a TVE al rebutjar un recurs del PSOE que qüestionava que la televisió pública estatal no complia amb els principis de pluralisme i proporcionalitat. El recurs socialista es basava en el fet que els serveis informatius donaven un tractament de preferència al Govern, cosa que, segons la cadena, «s'ha demostrat que era fals», i «s'ha comprovat que les informacions emeses de l'Executiu eren d'interès nacional i no de caràcter partidista o electoral».

Des de la convocatòria formal de les generals, els informatius de RTVE «compleixen amb els principis de pluralisme i neutralitat», cita la nota, i afegix que, en les eleccions andaluses, autonòmiques, municipals i al Parlament de Catalunya, la JEC no ha trobat «res reprotxable». ≡



TDT

Canal 33, Super3 i 3/24 tornen a les Balears

La matinada d'ahir, les illes Balears van recuperar les emissions del Super3, el 33 i el 3/24. El senyal d'aquests canals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals es va deixar de rebre per la decisió del govern anterior de no prendre mesures per garantir les emissions. La conselleria de Participació, Transparència i Cultura de les Balears es va proposar restablir les connexions a través de l'aplicació de l'anomenada multiplexació estadística al canal múltiplex de titularitat autonòmica, i així ja emeten TV3 i d'altres.



Víctor Urrutia sale del capital de Vocento

El empresario e inversor Víctor Urrutia, histórico miembro del consejo de administración de Vocento, comunicó su salida del grupo editor de ABC mediante la colocación entre inversores cualificados de la totalidad de su paquete de acciones, representativas del 10,14% del capital.



**EL SUPER3, EL 33
I EL 3/24 TORNEN
A LES ILLES**

El govern balear del PSM i Més ha impulsat la col·laboració entre la CCMA i IB3: el canal 3/24, el 33 i el Super3 es tornen a veure a les Balears. L'anterior govern, del PP, en va apagar les emissions l'abril passat.



Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
18/12/15	Periodismo de trinchera / O me lo cuentas...	32	2
18/12/15	Los periodistas crean 579 nuevos medios durante la crisis / Dircomfidencial.com	34	2

Periodisme i Mitjans de comunicació

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
18/12/15	Reporta, la app para periodistas en situación de riesgo / PRNoticias	37	1

Col·legi de Periodistes de Catalunya



Audiència: -

Ranking:

VPE: -

Pàgina: 1

Tipologia: blogs

Periodismo de trinchera

Divendres, 18 de desembre de 2015

El Colegio de Periodistas de Cataluña nos invitó a siete profesionales a contestar a esta pregunta: Ante los importantes cambios políticos que tienen lugar en Cataluña y España ¿estamos haciendo un periodismo de trinchera? Las respuestas aparecen en el número de diciembre de la revista Capçalera que edita esta organización colegial. Participamos Manel Manchón (Economía Digital), David Miró (Ara), Jofre Llombart (El Món a RAC-1), Neus Tomás (El Periódico de Catalunya), Miquel Noguer (El País), Oriol Nolis (TVE) y yo misma, cuando todavía era delegada de ABC en Cataluña. El título de mi pieza se titula "La política no és la millor escola" y aquí os lo dejo: "La combinació entre crisi econòmica i convulsió política resulta explosiva per al periodisme. D'una banda, la retallada de plantilles a costa de redactors sèniors ha deixat la informació en general, i el gènere polític en particular, en mans de persones molt joves que, en lloc de "fer carrer", es veuen obligades a fer periodisme de despatxos. Dit d'una altra manera, la política no és la millor escola per als que comencen, ja que es tracta de persones més vulnerables a determinades directrius editorials. La informació asèptica no existeix, cada mitjà té una línia editorial darrere, però això no és sinònim de falta de rigor. Si el periodista es limita a informar després de contrastar amb diverses fonts, l'enfocament final, que com qualsevol producte respon a una determinada demanda, no té per què desvirtuar el contingut de la notícia. Una altra cosa és que es confongui el redactor amb un opinador o que el periodista es cregui el protagonista de la notícia, la qual cosa ha fomentat el fenomen de la tertúlia. Aquest format ha deixat d'estar nodrit d'experts i, com a recurs fàcil, televisions i ràdios recorren a directors de mitjans, però també a periodistes que han estat víctimes de la crisi, necessiten una sortida professional i estan disposats a representar una quota política determinada. És curiós que es critiquin tant els blocs electorals en període electoral, i no es denunciï aquest tipus de repartiment ideològic en les tertúlies. La meva experiència personal en aquest tipus de debats no ha estat molt satisfactòria, ja que t'exigeix un tipus d'activisme polític que res té a veure amb el periodístic. Aquesta disciplina opinativa contamina la percepció que té la societat dels mitjans de comunicació. És a dir, que si la política crea "desafecció", com va dir l'expresident José Montilla, el periodisme també. Això del redactor combatiu em recorda un passatge del llibre "El anticristo" de Joseph Roth (1934), en el qual un periodista veterà fa la següent reflexió: "No té sentit apassionar-se. Fixeu-vos en mi; jo era algú que deia la veritat. Mai vaig ser capaç de dir una mentida. Només menteixo des que em van contractar i sem va pagar per transmetre la veritat. I vostè acabarà fent com jo. Però si es nega a mentir, trobareu que les seves veritats han estat tergiversades de tal manera que preferiria haver dit vostè les mateixes mentides". També crec que es mereix una reflexió l'alt grau d'ideologització que han adquirit algunes fonts d'informació, fins i tot en l'àmbit institucional. Les posicions respecte al procés independentista estan tan aferrissades que un periodista que treballa en un mitjà no sobiranista té vetat l'accés a determinades fonts. I el mateix passa al revés, mitjans compromesos

O me lo cuentas...

<http://omelocuentas.blogspot.com/2015/12/periodismo-de-trinchera.html>

Dv, 18 de des de 2015 02:31

Audiència: -

Ranking:

VPE: -

Pàgina: 2

Tipologia: blogs

amb el secessionisme tenen dificultats per accedir a fonts "unionistes". Tot això entorpeix la tasca del periodista que es proposa abordar un tema des de diferents punts de vista i que cada vegada juga amb més desavantatge. La irrupció d'Internet, la precarietat laboral, la manca de recursos i de temps afavoreixen, efectivament, el periodisme de trinxera, però en el sentit literal de la paraula: la nostra professió és cada vegada més dura i menys agraïda.

Los periodistas crean 579 nuevos medios durante la crisis

Divendres, 18 de desembre de 2015

El 16 de diciembre tuvo lugar la presentación del Informe Anual de la Profesión Periodística 2015 , editado por la Asociación de la Prensa de Madrid (APM). Victoria Prego , presidenta de la APM, destacó que las conclusiones del mismo son demoledoras, pero que tienen un punto de esperanza, puesto que del informe se extrae que la caída libre que los periodistas estamos sufriendo se ha aminorado . Aunque el panorama sigue siendo igual de incierto, reflexionó Prego, los datos negativos parece que se detienen, hecho que nos permite tener esperanza y esperar que este escenario vaya perfilándose y plantearnos un futuro un poco más seguro, claro y nítido del que padecemos ahora. Entre los datos positivos que nos trae el informe de 2015, el director del informe, Luis Palacio , informó de que, por primera vez en el último lustro, en 2014 creció la facturación conjunta de la televisión, la radio, las revistas y los diarios, llegando al 9% . También aumentó la inversión publicitaria, que ascendió al 5% . En ambos casos, ese crecimiento está impulsado por el tirón de la televisión y, en menor medida, por la radio. Mientras tanto, señaló, los medios impresos siguieron cayendo . En estas cifras, matizó Palacio, no recogen la facturación de los medios estrictamente digitales. A pesar de estos datos, el director del informe advirtió de que se debe perder de vista lo que está sucediendo en la industria de los medios, y es que los medios de comunicación -y sobre todo los informativos- se están trasladando al ámbito digital. Argumentó que las audiencias de diarios, revistas, televisiones y radios en soportes convencionales descienden o están estancadas, mientras que la de los medios online crecen de la mano de una mayor penetración de internet en la sociedad .

Situación de los periodistas Para conocer la situación de los profesionales de la información, se ha realizado una encuesta a la que han contestado 2.423 periodistas, un 12% más que en 2014, para la que se ha contado con la colaboración de la Federación de Asociaciones de Periodistas de España y del Collegi y del Sindicat de Periodistes de Catalunya . Teniendo en cuenta los datos del Ministerio de Empleo y Seguridad Social , la cifra de los periodistas en paro registrado ha descendido en 2015 un 8%, hasta las 8.680 personas. Para el director del informe el paro registrado es una cifra de mínimos y el número real de parados es superior. Argumentó que estas cifras se refieren al paro registrado en primera opción, es decir, que solo refleja los profesionales que acudieron a una oficina de empleo y que en su demanda marcaron periodismo como primera opción. La cifra no incluye a los recién licenciados, ni a los parados.

Nuevos medios lanzados por periodistas El Informe concluye que los estudios que se han venido realizando en los últimos tres años son sobre los medios informativos lanzados por periodistas durante la crisis , destacó Luis Palacio . En este sentido, entre 2008 y 2015 se ha registrado el lanzamiento por parte de periodistas de 579 medios de comunicación mayoritariamente digitales y otros proyectos informativos, de los cuales después del pasado verano seguían activos 458 . De todos estos, se han investigado 103 y se ha constatado que la tercera parte ya consiguió en 2014 facturar más de 50.000 euros y un 17%, más de 100.000.

Audiència: 6.495

Ranking: 4

VPE: 17

Pàgina: 2

Tipologia: online

Los periodistas españoles han puesto en marcha más de medio millar de proyectos , en su mayor parte informativos, impulsados por esa crisis, como consecuencia de la pérdida del puesto de trabajo o por la imposibilidad de acceder a un empleo, profesionales experimentados y recién licenciados se vieron obligados a desarrollar una labor como emprendedores en la que no tenían experiencia ni conocimientos . La entrada aparece primero en Dircomfidencial .

Periodisme i Mitjans de comunicació



Reporta, la app para periodistas en situación de riesgo

Divendres, 18 de desembre de 2015

No son los mejores tiempos para el ejercicio periodístico, cada día que pasa se encamina a convertirse en el trabajo más peligroso alrededor del mundo. El Comité para la Protección de los Periodistas, con sede en Nueva York, asegura que este es el período más letal y peligroso para dicho colectivo en la historia reciente, esto originado por la crisis y la falta de fondos que muchas veces llevan a los reporteros a cubrir guerras como freelance contando con escasa protección o apoyo económico. Por tal motivo, la International Womens Media Foundation (IWMF) desarrolló Reporta, una aplicación para smarthphone que ayuda a los periodistas a implementar protocolos de seguridad. Este software de seguridad permite a los periodistas indicar que se encuentran en una situación de emergencia con tan solo pulsar un botón. Así, pueden comunicarse con editores, compañeros o familiares para que puedan actuar ante la primera señal de problemas, menciona Elisa Lees Muñoz, directora ejecutiva del IWMF, en entrevista con 24 HORAS. ¿Cómo funciona? Los corresponsales deberán elegir un determinado tiempo en el que se tienen que reportar y seleccionar a las personas que recibirán dicha información. Los reportes pueden ser fotografías, audios o videos y además pueden proporcionar datos de su ubicación con los contactos designados. Reporta permite emitir alertas a colegas, amigos, familiares, o cualquier contacto que se encuentre entre sus números o correos, incluso seguidores de Twitter o Facebook con tan sólo oprimir un botón de emergencia. La aplicación tiene algunos mecanismos de seguridad para que estas comunicaciones sean privadas y no se puedan interceptar. Todos los datos enviados a través de Reporta son encriptados y almacenados tras un firewall seguro. Asimismo, el software se cierra cuando un usuario manda un mensaje de emergencia y no se puede volver a iniciar hasta que el periodista introduce un código de desbloqueo que le suministra un contacto seleccionado, detalla Elisa Lees. Mujeres, las más vulnerables De acuerdo con el Journalist Safety, estudio realizado por IWMF, las mujeres periodistas sufren mayores casos de violencia. La aplicación es para todos los periodistas, pero fue creada teniendo a las mujeres en mente, comenta Elisa Lees Muñoz. Dicha fundación usará Reporta para hacer un seguimiento de las tendencias en los riesgos que corren los periodistas. Reporta se puede encontrar en Google Play y la App Store y está disponible en árabe, hebrero, turco, inglés, francés y español. Funciona con dispositivos con iOS 8.0 o versiones superiores y Android 4.0.3 o versiones más modernas. Seguiremos Informando...